

J Ä R N V Ä G S V I S A från "Krösabanan"

Almalyd - Emmaboda. (omkr. 1915.)

1.

Det hände sig en gång jag skulle resa bort
Jag åkte med ett tåg där ingenting var brått
Jag köpte en biljett och se'n så klev jag upp
Och tittade på härligheten.

Där stod man om varann kvinna liksom man
Och där var trångt om saligheterna minnsann
Och själve konduktör'n, som stod där fram i för'n
Såg ut som förste man i la'gårn.

2. Och eldarn satte farten upp på sin maskin
Och gick det gjorde som en lus på rullgardin
Han elda i en gammalmodiger maskin
Från sextonhundrafemtitalet.

Och eldarn röt så te', gå å'nu ett par tre,
I skogen härbre've och plocka lite ve',
Och dom som ej vill de', får inte åka me',
Dom får för tusan gå i jämter.

3. Och när vi sedan skulle för en backe upp,
Det gick ju bra en kvart, men sen så va de stopp,
Maskinen stod där ju och gjorde sina hopp,
Och eldarna börja åter ryta:
Nu får Ni allt gå å', där bak och skjuta på,
Maskinen kan ej gå, de, kan Ni väl förstå
För fosterlandets väl, hugg i var enda själ,
Så ska jag nog reglera farten.

4. Så länge vi sköt på så gick det nog så flott,
Och eldaren han var nog rädder, lite'smått,
Han sa det var det allra värsta det har gått,
Uppå de tio sista åren.

Men när vi skulle ner, å Gud bevare Er,
Åker på nå't tåg, det gör jag inte mer,
Och eldaren han sa, håll i där bak och dra',
För nu så är det fel på bromsen.

5. Och föraren det var en lustiger person,
Han hade inte ont av någon "relion"
Han stanna inte tåget framför nå'n station
För han var inte vän med stinsen,
Han signalerar klart, och framme var vi snart,
För tåget gick ju med sin allra högsta fart,
Men jag ja hann allt me', fastän ja gick breve'
Och plockte fickna full me krösa.

1911 ER